

Saarna, Apostolien päivä 01.7.2018

Ap. t. 26:12-25

Minulla oli aiemmin sukulainen, minun äitini serkku, nimeltään Ben. Hän oli munkki. Myöhemmin otin selvää, että hänen oikea nimi oli itse asiassa Stephen, mutta että hän oli ottanut uuden nimen "Ben" ottaessaan luostarilupauksensa, hänen sääntökuntansa perinteen mukaan. Se vakiintui niin, että hänen sukulaisetkin kutsuivat häntä tällä uudella nimellä. Perinteen mukaan katolilaiset rippikoululaiset ottavat myös uuden nimen konfirmaatiossa, vaikka se jää yleensä käyttämättä.

Tämän päivän Apostolien tekojen kertomuksen päähenkilö on Paavali, jonka hepreankielinen nimi oli Saul. Kuten monilla muilla juutalaisilla silloin, hänellä oli myös latinankielinen nimi, Paulus, suomeksi Paavali, nimi, jota hän käytti enemmän hänen kääntymisensä jälkeen. Se teki hänet lähestyttävämmäksi hänen lähetystyössään latinankielisten ja kreikankielisten pakanoiden ja kristittyjen joukossa. Nimi oli myös sopivan nöyrä - Paulus tarkoittaa "mitätöntä" ... Se, että joku saa tai ottaa uuden nimen, kun hän tulee Jumalan palvelijaksi, on tuttu aihe Raamatussa. Jumala nimesi Abramia uudelleen Abrahamiksi, Jeesus nimesi Simonin Pietariksi eli kallioksi, ja apostolit Jaakob ja Johannes sai Jeesukselta nimen Boanerges. Nimi on symbolisesti tärkeä: tämä ihminen kääntää selkänsä hänen vanhalle elämälleen ja aloittaa uudestaan, nollassa. Hän käytännössä ottaa uuden identiteetin, jonka merkinä on uusi nimi. Saulin uusi identiteetti Paavalina, apostolina, lähetysaarnajana on ihan eri kuin hänen identiteettinsä Saulina, fariseuksena ja kristittyjen vainojana.

Paavalin kertomus omasta kääntymisestään Damaskoksen tiellä on yksi dramaattisimmista kertomuksista koko Raamatussa. Hän oli saanut luvan ylipapeilta mennä Damaskokseen vainoamaan sikäläisiä kristittyjä. Hän oli jo ollut mukana muissakin vainoissa, kuten ensin marttyyri, Stefanoksen, kivittämisessä. Ja, matkalla, hän kuuli Jeesuksen äänen taivaasta. Herra oli valinnut hänet palvelijakseen ja todistajakseen, jolla oli tehtävänä viedä ilosanoma pakanoille. Paavali kutsui **itseään apostoliksi**; yleensä tätä termiä käytetään, kun viitataan Jeesuksen 12 lähimpiin opetuslapsiin, mutta Paavali on aina pidetty "kunnia-apostolina". Jeesushan kutsui hänet ja lähetti hänet kuten muut opetuslapset levittämään ilosanoman. Apostoli tarkoittaa muuten "lähettilästä".

Ap. t. 9:stä luvusta tiedetään mitä tapahtui tämän välikohtauksen jälkeen. Sokaistuna, Paavali jatkoi matkansa Damaskokseen. Siellä eräs Ananias myös kuuli Jumalan kutsunsa, kävi Paavalin luona, paransi hänet ja kastoi hänet. Näin alkoi hänen uusi elämänsä, kristittyinä. Monia vuosia myöhemmin hän, joka oli lähettänyt muita marttyyrikuolemaan, kuoli itse marttyyrinä keisari Neron vainoissa.

Harvoin ihminen kokee näin dramaattisen muodonmuutoksen. Ehkä joitakin harmittaa, että Jumala ei ole puuttanut heidän elämäänsä millään käsittämättömällä tavalla ... Kuitenkin me kohtamme Jumalan meidän matkallamme Damaskokseen joka päivä. Joka kerta kun meidän on tehtävä päätös, valitsemme tämän suunnan vai tuon, olemme samassa risteyksessä kuin Paavali sinä päivänä kauan sitten. Valitsemme kuuntelemaan Jumalan sanaa ... vai olemaan kuuntelematta? Päätämmekö potkaista omantuntomme pistintä vastaan ... vai ottaa Jumalan kutsun vastaan ja näin tehdä sitä, mitä on oikein?

Me olemme aina matkalla. Tässä elämässä me emme koskaan saavu perille. Hollywood-elokuvissa tarina päättyy, kun pariskunta rakastuu ja menee naimisiin. Samalla ilmeisesti niiden elämä käytännössä päättyy, koska ei ole enää mitään mielenkiintoista kerrottavaa heistä! ... Oikeassa elämässä elämällä on taipumus jatkua, vihkimisen jälkeenkin, uuden työpaikan saamisen jälkeen, isäksi tai äidiksi tulemisen jälkeen, eläkkeelle jäämisen jälkeen ... myös eron jälkeen, työpaikan menettämisen jälkeen, läheisen ihmisen menetyksen jälkeenkin. Jokaisessa tilanteessa, sekä arjessa että elämän käännekohtissa meidän on tehtävä päätös. Ja valinnat on aika yksinkertaisia: valitsemmeko valon, vai pimeyden? Tien Jumalaa kohti vai tien, joka vie pois Jumalan luota? Kristillisen elämän vai synnin?

Paavalin kääntymiskertomus on täynnä viittauksia valoon: se tapahtui *puolenpäivän* aikaan, kun aurinko on korkeimmillaan; ”taivaasta leimahti aurinkoakin kirkkaampi valo”; ”lähetän sinut pakanoiden pariin avaamaan heidän silmänsä ja saattamaan heidät pimeydestä valoon”; ”Messiaan tuli ... julistaa valon sanomaa niin meidän kansallemme kuin muillekin kansoille.” Olemme vuoden valoisimpana aikana nyt, kesäkuun - heinäkuun taittokohdassa. Ehdotan, että mekin valitsemme valon.